

బుగ్గి బూడిదమ్మ

ఓసారి పండగముందు నెను తానులు కొని బుగ్గి బూడిదమ్మ కొన్ని వందల బనియన్లు కుట్టించింది. వాటిని భోగినాడు బీదలకు పంచి పెట్టడానికి తలపెట్టింది. పేరు కోసమే అయినా కాస్త పారమార్థికం అందులో ఉండాలికదా!

“చక్కగా కాషాయ రంగులో ముంచి సాధువులకి తలొకటి ఇస్తే బాగుంటుంది” అని బూడిదమ్మ మొగుడు బుగ్గి వీరరాఘవయ్యగారి విజయ రామయ్య పెళ్ళానికి సలహా ఇచ్చాడు. అందుకు బూడిదమ్మ ఒప్పుకో లేదు.

“అలాగేం కుదరదు” అని మొహం చిట్టించింది.

“ముష్టివాళ్ళు కోకొల్లలున్నారు. అందులో గుడ్డి, కుంటి, కుష్టు ఉంటారు. భోగిపూటా అలాంటివాళ్ళ కివ్వడం మంచిది” అని అప్పారావు అభిప్రాయపడ్డాడు. ఇంటిని పట్టుకుని ఉండే స్నేహితుడు. బాగా అయిన వాడు అప్పారావు. అదీ బూడిదమ్మ అంగీకరించలేదు.

“నాకు అడ్డంగా ఎవరూ ఏమీ చెప్పకండి” అని కాస్త మృదువుగానే అప్పారావుకి చెప్పింది. ఎవరయేది, ఒకరు చెబితే బూడిదమ్మ వినడం కల్ల.

కర్ర అక్షరాలు చెక్కించి ప్రతి బనియను వీపుమీద నల్ల జీడి రంగుతో “బుగ్గి బూడిదమ్మ ధర్మం” అని అచ్చువేయించింది. గుడ్డ చిరుగు పట్టినా పక్కా నల్లజీడి అక్షరాలు రంగు తగ్గడం ఎంతమాత్రం ఉండదు.

కడుపులో చల్ల కదలకుండా ఇంట్లో కూర్చుని బూడిదమ్మ ఏటా వేలకివేలు గణిస్తున్నాది. దాని వ్యాపారం దానికుంది. పెద్ద వ్యాపారస్తులకి పాతికవేలు, పదివేలు చెయ్యి మార్చుకి, వారంనాడు తిరిగి ఇచ్చేడానికి, ఎవరికి ఎంత కావల్సివచ్చినా బుగ్గి బూడిదమ్మ అడ్డకిపడ్డ వడ్డికి ఇస్తుంది.

మార్కెట్టులో ఎవరికి ఇవ్వాలో, ఎవరికి ఇవ్వకూడదో ఎవడి స్తోమత ఎంతో స్టేట్ బాంకి ఏజంటుకన్నా బుగ్గి బూడిదమ్మకే బాగా తెలుసు. దాని ఇనప పెట్టెలో మూలుగుతున్న డబ్బు తాను పుట్టింటి నుంచి తెచ్చు కున్న డబ్బు వడ్డీలకు తిప్పగా, తిప్పగా పెరిగిందికాని మొగుడి డబ్బు పైసా అందులో లేనిమాట యదార్థం.

అంచేత తన బుద్ధి నచ్చినట్లు చేతికొచ్చినట్లు దాన ధర్మాలు చేస్తుంది. ఒకరి ఆలోచనలతో దాని ఆలోచన ఎంతమాత్రం కలియదు.

“ఆ బనియన్లు కుంటికి, గుడ్డికి ఇయ్యి”. నా మాట ఎలాగూ వినవు. అప్పారావు చెప్పినట్టయినా చెయ్యి” అని మరోసారి మొగుడు విజయ రామయ్య చెప్పి చూశాడు.

సనేమిరా వినలేదు!

బూడిదమ్మ తిజ్జావాళ్ళ కిస్తానంది. రిజ్జావాళ్ళకే ఇచ్చింది!

భోగి పండుగనాడు ఎనిమిది వందల పన్నెండు రూపాయలిచ్చి కొనుక్కున్న కొత్త పట్టుచీర కట్టుకుని తలంటినీళ్ళు పోసుకున్న జుత్తు బంగాళీదానిలాగ వెనక్కి సాపుగా వేళ్ళాడవేసి బూడిదమ్మ పోర్టికోలో నిల బడ్డాది. భవనం ముందు రిజ్జావాళ్ళు ముసురుకుని నిలబడ్డారు. కళాసీ ఒక్కొక్క బనియను అందిస్తూ ఉంటే తన చేత్తో తాను ఒక్కొక్కడికి ఇచ్చింది. అరుగుమీద కూర్చుని గుమాస్తా ప్రతి రిజ్జావాడి బిళ్ళ నెంబరు నోటు చేశాడు. జుత్తు విరియబోసుకుని, వయ్యారం వాలకబోస్తూ ఆవిడ బనియన్లు దానం చేస్తున్న దృశ్యం నాలుగు పోటోలు తీయించవలసింది. బూడిదమ్మకి ముందు తోచిందికాదు. తరవాత వినవిన లాడింది.

రిజ్జావాళ్ళకి బూడిదమ్మ బనియన్లు ఎందుకు ఇచ్చింది?

ఊళ్ళో జనం ఓ చోటునుంచి ఓ చోటికి రిజ్జామీదే వెళతారు. నినీ మాలకి వెళ్ళడం రావటం రిజ్జాలమీదే. కుటుంబాలు ఎటు ఎందుకు వెళ్ళినా రిజ్జాల మీదే. రైళ్ళకి, బస్సులకి రిజ్జాలెక్కి వెళ్ళవలసిందే. రిజ్జావాడు ముందు కూర్చుని రిజ్జా తొక్కుతూఉంటే రిజ్జాలో కూర్చున్న వాళ్ళకి రిజ్జావాడి వీపు మీద “బుగ్గి బూడిదమ్మ ధర్మం” కనబడి తీరుతుంది.

అదీ బుగ్గి బూడిదమ్మకి కావలసింది. ఇంతకీ రిజ్జావాళ్ళు వీధివాళ్ళే కదా? పేరుతోపాటు ఇంతో అంతో పుణ్యం రాకండా పోతుందా?

బోగినాడు వూరు వూరంతా ఒక్కసారి గుప్పుమంది. “బుగ్గి బూడిదమ్మ దర్మం” అన్ని వీధుల్లోనూ పరీక్షగా గమనించారు. “ఒక్కడికీ మానకుండా, బిళ్ళ చూపిస్తే చాలు, బనియనిచ్చింది. ఇస్తే అలాగా ఇయ్యాలి” అనే ప్రతి రిషావాడు సంతోషించాడు. దేనికైనా నేర్పు ఉండాలి. ఇస్తున్నాం అనగానే సరికాదు. నయా పైసా ఇచ్చి రూపాయి పేరు తెచ్చుకోవాలి.

బుగ్గి బూడిదమ్మ దానధర్మాలు తలపెట్టడం ఇంట్లో తర్జనభర్జనలు చెయ్యడం మామూలే. టౌను బస్సులు వచ్చిపడ్డాయి కదా : బ్రిడ్జి దిగగానే బస్సుస్టాపు ఉంది. ఊరు మొత్తానికి చెప్పుకోదగ్గ బస్సుస్టాపు బ్రిడ్జి దిగగానే మూడు రోడ్లు చీలి వూళ్ళోకి మూడువైపులకి పోతాయి. బస్సులు కోసం పడిగాపులు పడుతూ నిలుచుండే జనానికి నీడ అవసరంకదా? అందు చేత అక్కడ బ్రహ్మాండమైన “నీడ డొక్కు” అనగా “బస్సు షెల్టరు” బుగ్గి బూడిదమ్మ తన పేరుమీద కట్టించడానికి మునిసిపాలిటీవారు అనుమతి ఇచ్చారు. జింకుషీట్లతో పెద్ద “నీడ డొక్కు” అనగా షెల్టరు కట్టించాలి. క్రిందని సిమెంటు చప్టా. వెనక్కి పదిమంది కూర్చోడానికి సిమెంటు బెంచీలు ఏర్పాటు చెయ్యాలి. ఆ “నీడ డొక్కు” ముఖంమీద నల్లగ కుండల్లాంటి అక్షరాలు “బుగ్గి బూడిదమ్మ దర్మం” అని వుండాలి.

బ్రిడ్జి దగ్గర రోజంతా జనసమ్మర్దం ఉంటుంది. ఉదయం, సాయం కాలం చాలా కోలాహలంగా ఉంటుంది. రోడ్డు అంచులని కుళాయి సామాను రిబ్బన్లు, దువ్వెనలు, పెన్నులు, పంచాంగం కేలండర్లు, పళ్ళూ, కాయలు, పుస్తకాలు, రోహిళా ఆడవాళ్ళు కత్తులు, కళ్ళజోళ్ళు అమ్ముతారు. జనం నిలబడిపోయి గుమిగూడుతారు. అమ్మాయిలూ అబ్బాయిలూ తారట్లాడతారు. రిషావాళ్ళు ఎక్కడికిపోయేవాళ్ళని అక్కడికి తీసుకెళ్ళడానికుంటారు. ఆ ఎత్తు ప్రదేశంలో “నీడ డొక్కు” మొహంమీద ఉంటుంది “బుగ్గి బూడిదమ్మ దర్మం.”

అలాంటి ప్రముఖమైనచోట ఎక్కచని బూడిదమ్మ తన పేరే వేసుకోవడం అంత న్యాయంగా కనబడలేదు. ఫలానా వాడి దర్మపత్ని ఫలానా అని వుండాలా? పెళ్ళిళ్ళలో ఫలానావారి పౌత్రీం ఫలానా వారి పుత్రీం అని చెప్పతారుకదా? అలాంటివి కొన్ని పాటించాలికదా?

విజయరామయ్య తనకి తాను ఏ సలహా యివ్వలేదు. వినని మనిషితో చెప్పి ప్రయోజనం లేదుకదా! ఆలోచించి అప్పారావు చెప్పాడు. పది మంది పదిపూళ్ళలోనూ ఆచరిస్తున్నది, పదిమంది మెచ్చుకొనేది అప్పారావు సలహా.

“కీర్తిశేషులు బుగ్గి వీరరాఘవయ్య యీ సత్తెమ్మదంపతుల జ్ఞాపకార్థం వారి ఏకైక పుత్రుడు యీ విజయరామయ్య మరియు వారి ధర్మపత్ని యీ బూడిదమ్మగార్లు సమర్పించినది అని ‘నీడడొక్కు’ అనగా ‘షెల్లరు’ మొహంమీద రాయించి-అక్కడితో ఆయిపోలేదు! డొక్కుకి అటూ ఇటూ విజయరామయ్య క్లబ్బు మెంబరుకదా? - ఫలానా క్లబ్బు సౌజన్యంతో అనికూడా ‘రాయించుకుందాం’ అన్నాడు. ఇదిలోకంలో ఉన్నాది, ఆషేపణ ఏమీ లేనిది.

కుటుంబం మొత్తంమీద పేరుంటుంది. డొక్కుకి అటూ ఇటూ క్లబ్బుకి పేరు దక్కుతుంది. వ్యక్తులలాగే క్లబ్బులకి పేరు కావాలి కదా? పేరులేకపోతే క్లబ్బులు దానాలు చెయ్యవుకదా? గుప్తదానాలు చెయ్యడానికి మనం బౌద్ధమతం ఏనాడో వాదిలేశాంకదా?

బూడిదమ్మ వొప్పుకొంటుందా? వొప్పుకోలేదు. విజయరామయ్య చాలా పొరపాటు చేశాడు. ఆ స్థలంలో డొక్కు కట్టించడానికి తనే పూనుకోవలసింది.

“సగం డబ్బు నా పద్దులో సగం డబ్బు నీ పద్దులో పెట్టుకుందాం” అన్నాడు విజయరామయ్య.

“అంత పేరే కావలసి వస్తే ఎడమ బస్సు స్టాపు దగ్గర మీరు కట్టించుకోండి” అన్నది కాని సమిష్టికి బూడిదమ్మ వొప్పుకోలేదు. ఎడంపక్కం బస్సుస్టాపు దిగువని ఉంది. దీని ఎత్తు, నదరు దానికి లేదు. బ్రిడ్జి దగ్గర ఎత్తులో “నీడడొక్కు” మీద పేరుండడం ఏం మజాకా కాదు. పూరికి ఒకటో రకమైన స్థలం బూడిదమ్మ కొట్టేసింది.

అందుచేతే విజయరామయ్య ప్రలోభ పడుతున్నాడు.

“నాలుగొంతులు నేను పెట్టుకుంటాను. ఒక రొంతు నువ్వు పెట్టుకో. అప్పారావు చెప్పినట్టు ‘రాయించు’ అని ప్రాధేయ పడ్డాడు విజయరామయ్య.

“లోకం మెచ్చుకుంటుంది. అలాగ్గా చెయ్యి” అన్నాడు అప్పారావు.

“వాళ్ళమ్మ వాళ్ళయ్య జ్ఞాపకంకోసం వారి పేరు, వారి క్లబ్బు పేరు వేసుకొని నాలుగొంతులు ఇస్తారుట! నాకర్మ కాలింది! వీళ్ళ చేటభారతం రాస్తే పని కట్టుకుని ఎవరు చదువుతారు? అంత కావలిస్తే తనే దరఖాస్తు పెట్టుకోలేదేం? అనాడు దేవాలయం సింహద్వారం కట్టించలేక పోయారా!” అని ప్రశ్నించింది బూడిదమ్మ.

విజయరామయ్య బుర్రకి తట్టలేదు. బూడిదమ్మకి “పేరు” కనబడితే పెద్దపులి లాగ పట్టుకుంటుంది. దేవాలయంలో ఏమైంది?

దేవాలయం సింహద్వారం శిథిలమైపోయిన దశ దాటిపోయింది. పెద్దలంతా కట్టిద్దాం కట్టిద్దాం అంటూ సంవత్సరాలు దాటించేస్తున్నారు. ఒకనాడు సీతారామాజినేయస్వాములవారి ఆలయంలో పెద్ద సభ అవుతున్నది. ఊరి పెద్దలంతా ఆడా మొగా దేవాలయం నిండిపోయి కూచున్నారు. ఆ మహాసభలో ధర్మకర్తగారు నిలుచుని విన్నపం చేశారు.

“అయ్యా పెద్దలంతా సమావిష్టులై ఉన్నారు. చిరకాలమై దేవాలయం సింహద్వారం శిథిలమైపోయి ఉన్నది. పట్టణానికి చిన్నతనంగా ఉంది. ఇక్కడున్న పెద్దలలో ఏ ఒక్కరైనా కట్టించడానికి సమర్థులు. ఇంతమంది సమావేశం కావడం ఎప్పుడూ సాధ్యంకాదు. కాబట్టి ఈనాడు ఈ సభలో చందా ఎత్తి సింహద్వారం ఏర్పాటు చేయవలసిందిగా ప్రార్థిస్తున్నాను” అని ధర్మకర్తగారు సరియైన సమయం చూసి ఓ రాయి విసిరేరు.

లక్షలు లక్షలున్నవాళ్ళు సభనిండా ఉన్నారు. ఒక్కడు లేవలేదు. విజయరామయ్య ఉన్నాడు. లేచి కట్టిస్తాననలేకపోయాడా? పిల్లా పీచూడ లేదాయె! ఇంట్లో లింగూలింగూమని తనూ బూడిదమ్మ తప్ప ఎవరూ లేరు!

ఎందకూ వెధవ డబ్బు? విజయరామయ్య తక్కువవాడా? నీనిమాహోలుంది. నాలుగు బస్సు రూట్లున్నాయి. పప్పుల మిల్లుంది. హోలుసేలు కొట్టుంది. అనేక దినుసులు స్పెక్యులేషను చేస్తాడు. మూడు లారీలున్నాయి. మూడు లక్షలు విలువచేసే మేడలో వుంటున్నాడు. కారులో తప్ప కాలుకింద పెట్టి ఎరగడు.

బుగ్గివారి వంశం సామాన్యమైందా? బుగ్గివారు లేనివూరు భారత దేశంలో ప్రాచీనకాలంలో లేదు. ఈనాడు లేదు! నాగరాజుకి పూర్వం ఆంధ్రదేశంలో బుగ్గివారున్నారు. శైలోద్భవరాజుల కాలంలో బుగ్గి పరమేశ్వరయ్య అనే సముద్రపు వ్యాపారస్తుడికి ఆరువందల ఓడలున్నట్టు సాలూరు తవ్వకాలలో బయటపడ్డాది. బుగ్గివారి రాగిపట్టాలు తక్షణిలలోనూ మామల్లపురంలో దొరికాయి. బుగ్గివారు దేశం నిండా వున్నారు ఆనాడూ ఈనాడూ.

దేవాలయంలో అంతమందిలో బుగ్గివాడు బుగ్గి బుద్ధి చూపించు కున్నాడు కాని లేచి యివ్వకపోయాడా?

సింహప్పిల్లలా లేచింది బూడిదమ్మ! కంచుకంతమెత్తి సింహద్వారం నే కట్టిస్తానంది? బూడిదమ్మ కంఠాన్ని దేవాలయం పలుకురాళ్ళు మారుపలికాయి. అరగంట తప్పట్లు కొట్టారు. అరగంట! తెచ్చుకుంటే పేరు పదిమందిలో అలాగ్గా తెచ్చుకోవాలి.

ఇచ్చిన మాటప్రకారం-దమ్మిడి ఏగాణి కాదు-పన్నెండు వేలు పెట్టి మకరతోరణంతో సహా సింహద్వారం కట్టించింది. మీదని అర్ధవృత్తాకారంతో “శ్రీశ్రీశ్రీ సీతారామాంజనేయులవారి ఆలయం” అని ఉంది. అర్ధవృత్తం కడుపులో “ద్వార సమర్పణ బుగ్గి బూడిదమ్మ” అని ఉంది.

అప్పటినుంచి దేవాలయానికి ఎంతమంది వెళ్తున్నారో అంతమంది కళ్ళల్లో “బుగ్గి బూడిదమ్మ” పడుతూనే ఉంది.

ఆలోచించి ఆలోచించి అప్పారావు మరో సలహా ఇచ్చాడు.

“నీకు ధర్మముంటుంది. నామాటకాస్త విను. షెల్టరుమీద చేట భారతం రాయొద్దు. బుగ్గి విజయరామయ్యగారి ధర్మపత్ని బూడిదమ్మగారి ధర్మం అని రాయించు” అన్నాడు. మొగుడిపేరు వేసుకోకపోవడం ఊళ్ళో అసహ్యంగానే ఉంది. అది తెలిసే అప్పారావు చెప్పేడు.

“ఎక్కచీగా నాకు నా పేరే కావాలి. నే నలాంటి ధర్మపత్నిని కాదు.” అనేసింది బూడిదమ్మ. మొగుడి చాటునే బతుకుతున్నాది. కాని మొగుడికి వీసమంత విలువ ఇవ్వదు.

“ఎందుకొచ్చిన పేరు? చచ్చాక ఏమొస్తుందో చూసుకో” అన్నాడు విజయరామయ్య.

“ఓహో! తమ రెండుకు అంత పాకులాడుతున్నారు? చచ్చాక ఎవరికీ ఏమీలేదు. పిల్లలు పుట్టాచావా అయితే బూడిదమ్మని నాకు పేరు పెట్టారు. పెళ్ళిచేస్తే అత్తవారు బుగ్గివారయ్యారు. దాంతో బుగ్గి బూడిదమ్మ అవతారం ఎత్తింది. భూమ్మీద పుట్టిన వాళ్ళంతా ఆఖరుకి బుగ్గి బూడిదమ్మలూ, బుగ్గి బూడిదయ్యలూ, బతికుండగా నా పేరు నలుగురు చెప్పుకోవాలి. చచ్చేక నాకెందుకు?” అన్నది.

“చెప్పుకుంటారులే” అన్నాడు విజయరామయ్య. అతడికి చాలా కష్టంగా ఉంది. భరించవలసిందే భార్యని. కాని ఇలాంటి భార్యను భరించడం మహాభారం.

“ఎవరికోసం చెప్పుకుంటారు?” అన్నది బూడిదమ్మ.

“ఔను కనబడ్డవి చెప్పుకుంటారు కనబడనివి చెప్పుకోరు. కనబడనివే కనబడితే మరీ చెప్పుకుంటారు” అన్నాడు వొళ్ళుమండిపోయి విజయరామయ్య. అక్కడ ఉండడం సభువుకాదని అప్పారావు వెళ్ళిపోయాడు.

“కనబడనివే కనపడి చెప్పుకున్నా నాకేం ఫరవాలేదు” అని బూడిదమ్మ వెళ్ళిపోయింది.

పూటకోచీర కట్టి, పూటకో నెట్టు నగలు పెట్టుకుని ప్రతిపూటా బ్రిడ్జి దగ్గరకు కారులో వెళ్ళి బూడిదమ్మ అందరిమధ్య నిలబడి “నీడడొక్కు” భారీగా కట్టించింది. అనుకోవాలికాని అనుకున్నంతా చేసుంది. పీసినారితనం పీసరంతలేదు. “నీడడొక్కు” అనగా “షెల్లరు” ముఖంమీద డంకా అంతలేసి అక్షరాలు - “నిర్మాత బుగ్గి బూడిదమ్మ” అని రాయించుకుంది. డంకాల్లాగే ఆ అక్షరాలు బ్రిడ్జి దగ్గర డంకామోత పెడుతున్నాయి.

బూడిదమ్మ “నీడడొక్కు” వెలిశాక ఊరు ఊరంతా ప్రతి బస్సు స్టాపు దగ్గరా ఊళ్ళో పెద్దల చిత్ర విచిత్రమైన పేర్లతో “కీర్తిడొక్కులు” వెలిశాయి.

వేసవికాలం రాగానే బ్రిడ్జి దగ్గర “నీడడొక్కు” పక్కని పెద్ద పెద్ద బానలతో ఉప్పు నిమ్మకాయ రసం వేసిన మజ్జిగ తేట దాహం ఇవ్వడానికి ఏర్పాటు అయింది. బానల వెనకాతల రెండు వెదుళ్ళకి ఎర్రబేనరు “బుగ్గి బూడిదమ్మ చలివేంద్రం” అని కట్టబడ్డాది.

